

CÓ NGÀI CHẶN DẮT, CON CÒN SỢ CHI!

Sánh Tôbia trong Cựu Ước kể chuyện Tobia được Chúa Quan Phòng dẫn dắt. (.: Cong Giao Viet Nam .:)
Ông Tôbit, cha anh là người rất mực công chính, nhưng tổ tiên ông lại bỏ Chúa theo tà thần thờ ngẫu tượng. Ông kể:

"Đường con ngu dại miệt mài,
Cha ông con đã bỏ Ngài chẳng theo,
Bất tuân thánh chỉ, tín điều,
Cho nên Ngài đã bỏ quên chẳng nhìn.
Để cho giặc cướp nhận chìm
Tù đày chết chóc, chúng xem nhạo cười.
Chúng con phân tán khắp nơi,
Xa nhau, chia rẽ, nói lời khác nhau."
(Ch 3: 3, 4)

Ông bị mù, nghĩ mình một mai sẽ chết. Ông Tôbit sức nhớ còn một số bạc đã gửi ông Gabaen ở Raphès tại Mêdi, nên sai Tôbia đi đến đó để lấy tiền bạc ông ký gửi. Ông bảo con tìm người thông thạo đường xá dẫn đi. Tôbia ra đường tình cờ gặp một người lạ xưng là con cái Ítraen, cũng là anh em cả, cho biết anh không lạ gì đường đi. Tôbia dẫn anh về nhà gặp cha. Hai bên trò chuyện vỡ lẽ cũng là chỗ quen biết tin cần: "Hoá ra ta cũng bà con, con dòng quý tộc chi tôn tốt lành!" Anh hứa "Đừng sợ! Tôi sẽ đi với cậu con của ngài, Ra đi an lành mà về cũng thành thơ an lành. Vì chưng đường xá cũng rất an ninh. Xin Chúa chúc lành cho bác!" Thế là Tôbia được anh dìu dắt, chăm sóc suốt hành trình, chỉ bảo, dạy dỗ, dựng vợ hiền đức cho anh, cuối cùng trở về bình an, lại còn giúp Tôbia chữa cho cha già hết mù loà. Bấy giờ anh mới tiết lộ chính anh là thiên thần Raphael được Thiên Chúa sai đến giúp cha con Tôbia. Câu chuyện quả như lời Thánh Vịnh cộng đoàn đáp ca bước vào thánh lễ, cảm tạ Thiên Chúa là Đấng chăn chiên nhân lành. **Ngài động lòng thương, săn sóc dẫn dắt cộng đoàn dân Chúa, ban Con Một Người đồng hành để nuôi sống đoàn chiên.**

"Chúa là mực-tử của con,
Ngài hằng chăn dắt, con còn sợ chi!

Trên đồng thảm cỏ xanh rì,
Ngài cho nằm nghỉ, lo gì đói đầu!
Ngài đưa tới suối trắng phau,
Dưỡng con bằng nước ngọt ngào khiết tinh.
Vì danh dự Chúa quang vinh,
Ngài dìu con suốt lộ trình thẳng ngay.
Thác ghềnh u tối, hiểm tai,
Con nay chẳng sợ, vì Ngài cùng đi.
Có Ngài con chẳng sợ chi,
Ngài mang cơn trượng, con thì an tâm.
Ngài dọn sẵn bàn mâm đãi tiệc
Trước quân thù hung tiết gian tham.
Đầu con xúc dấm đầu thơm,
Rượu ngon Ngài rót đầy tràn ly con.
Ngài tuôn tràn ngập phúc ơn
Suốt ngày mãi mãi theo con trọn đời.
Ngụ trong nhà Chúa thanh thơi,
Đời con sẽ được an vui tháng ngày."
(Tv 23, 1-3a. 3b-4. 5. 6)
[:: Cong Giao Viet Nam ::](#)

Chúa động lòng thương. Vì Chúa là Đấng chăn chiên nhân lành như Tin Mừng hôm nay trình thuật: *"Khi ấy, các tông đồ hội lại bên Chúa Giêsu và thuật lại với Người mọi việc các ông đã làm và đã giảng dạy. Người liền bảo các ông: "Các con hãy lui vào nơi vắng vẻ mà nghỉ ngơi một chút". Vì lúc ấy dân chúng kéo đến người đi tấp nập, đến nỗi các tông đồ không có thì giờ ăn uống. Vậy các ngài xuống thuyền, chèo tới một nơi vắng vẻ hẻo lánh. Thấy các ngài đi, nhiều người hiểu ý, và từ các thành phố, người ta đi bộ kéo đến nơi đó và tới nơi trước các ngài. Lúc ra khỏi thuyền, Chúa Giêsu thấy dân chúng thật đông, thì động lòng thương, vì họ như đàn chiên không người chăn, và Người dạy dỗ họ nhiều điều. (Mc 6, 30-34)*

I- THIÊN CHÚA QUỶ TRÁCH CÁC MỤC TỬ BẤT XỨNG

* Trong bài đọc I, tiên tri Giêrêmia tuyên sấm Lời Chúa: **"Khốn cho các mục tử làm tàn mát và xây xe đoàn chiên Ta.** Vì thế, Chúa là Thiên Chúa Israel phán cùng các mục tử chăn dắt dân Ta rằng: **"Các người đã phân tán xua đuổi và không trông nom đoàn chiên Ta** (Gr.23, 16). Chúa trách các mục tử không chu toàn trách vụ chăn dắt đoàn chiên làm cho đàn chiên Chúa tàn mát hoang mang lạc lõng. *Tả nỗi bất mãn đối với những người không chu toàn nhiệm vụ cao quý này, sách ngôn sứ Êdêkien kể Lời Chúa quở trách còn mạnh mẽ hơn nữa: "Khốn cho các mục tử Israel, những kẻ chỉ biết lo cho mình! Nào mục tử không phải chăn dắt đàn chiên sao? Sửa các người uống, len các người mặc, chiên béo tốt thì các người giết, còn đàn chiên lại không lo chăn dắt. Chiên đau yếu, các người không làm cho mạnh; chiên bệnh tật, các người không chữa cho lành; chiên bị thương, các người không băng bó; chiên đi lạc, các người không đưa về; chiên bị mất, các người không chịu đi tìm. Các người thống trị chúng một cách tàn bạo và hà khắc. Chiên của Ta tán loạn vì thiếu mục tử và biến thành mồi cho mọi dã thú, chúng tán loạn. Chiên của Ta tàn mát trên các ngọn núi, trên mọi đỉnh đồi..."* (Ed 34,2-7).

* **Đây là hiện tượng ma quỷ xâm nhập lũng đoạn Hội Thánh Người.** Tại Việt Nam, rờng rã mấy năm nay, cái gọi là "Nhà Chúa Cha" của "Nhóm Trừ Quỷ Bảo Lộc" được nhiều giáo dân nhẹ dạ cả tin, thậm chí có cả nữ tu khẩn dòng lâu năm cùng nhiều linh mục và thầy dòng tại quê nhà và

hải ngoại cũng tham gia, ủng hộ, như một sự khuyến khích cổ vũ cho phong trào lạc đức tin này. Một người đàn bà có chồng bốn con, dám bảo rằng mình có hai con không phải vì đã ăn ở với chồng mà là nhờ phép thuật của một ông linh mục ở chung nhà, được ông nhận là con, đã đặt tay "trừ bùa trừ quỷ", mà thành, và đây gọi nhà này là "nhà Chúa Cha", rồi đám đông cũng rầm rầm tin theo. Đây là phép lạ trừ quỷ hay tà thuật? Một chuyện quái đản mà dân gian quen gọi là chuyện "động trời", thì chỉ có thể là chuyện của ma quỷ. Họ cao ngạo tự nhận có năng quyền của Thiên Chúa toàn năng. Họ cả gan bắt phục tùng Thánh Chỉ và Lời Chúa. Họ đi xa hơn khi loan truyền, quảng bá, gọi là "lập bè, kết cánh" theo cái quỷ thuật "cứu cánh biện minh phương tiện" để mở rộng mạng lưới "ma thuật" miễn sao đạt được mục đích chống Chúa, bôi nhọ Giáo Hội. Những người "ăn theo" phụ họa vì đố kỵ, bất mãn, tự ái, "mất tự chủ", nhân cơ hội, hòa theo để chống đối giáo quyền khiến cho sự kiện như vết dầu loang mong trở thành phong trào phổ cập. [.:: Cong Giao Viet Nam ::.](http://www.conggiaovietnam.com)

"Phải chăng ngày nay quý vương đang thống trị loài người?" Vấn nạn đặt ra từ lâu bây giờ thì đã thành xảy ra hiện thực. Đã nổi lên phong trào đốt thánh kinh, phá thánh đường, đập bỏ tượng thánh, giết người, sát hại thai nhi, quỳ lạy tội phạm, tôn thờ satan, v.v...Thêm chuyện đau lòng đã xảy ra: "giáo dân thao túng mời sư sãi đến nhà thờ thuyết pháp, Đức Tổng Giám Mục Paris phải giải thể giáo xứ" (Tin VietCatholics => <https://www.youtube.com/watch?v=I0NhwZAdI-M>)

II- NHƯNG THIÊN CHÚA NHÂN TỪ KHÔNG ĐỂ ĐOÀN CHIÊN NGƯỜI BƠ VƠ LẠC LỔNG.

* Chúa ban sự sống cho đoàn chiên

Chúa phán: "Đây Ta chống lại các mục tử. Ta sẽ đòi lại chiên của Ta; Ta sẽ không để chúng chăn dắt chiên, và các mục tử sẽ không còn lo cho mình. Ta sẽ giải thoát các chiên của Ta khỏi miệng chúng, để chiên của Ta không còn làm mồi cho chúng nữa" (Ed 34,8-10).

Chính Ta sẽ quy tụ đoàn chiên Ta còn sót lại từ khắp mọi miền Ta đã xua chúng đến. Ta sẽ đưa chúng về đồng cỏ của chúng; chúng sẽ sinh sôi nảy nở thật nhiều. Ta sẽ cho xuất hiện các mục tử để lãnh đạo chúng; họ sẽ chăn dắt chúng. Chúng sẽ không còn phải hãi hùng, kinh khiếp và bị bỏ rơi nữa. Và này, sẽ tới những ngày Ta làm nảy sinh cho nhà Đa-vít một chồi non chính trực. Vị vua lên ngôi trị vì sẽ là người khôn ngoan tài giỏi trong xứ sở, vua sẽ thi hành điều chính trực công minh. (Giêrêmia 23: 3-5) **Chồi non ấy chính là Đức Giêsu Kitô**, Ngôi Lời xuống thế làm người trần gian, là Mục Tử Nhân Lành thí mạng mình vì đàn chiên, chịu chết trên thập giá để chuộc tội loài người.

* Chúa ban bình an cho đoàn chiên

Nhờ máu thánh châu báu của Chúa Giêsu trên thập giá, chúng ta trở nên con người mới, gần gũi thân thiết, không còn là người xa lạ. Từ nay, không còn ngăn cách giữa dân tộc Do Thái với dân ngoại, không còn đố kỵ hận thù, mọi người liên kết với nhau trong tình yêu thương hoà giải. Trong bài đọc II, thánh Phaolô giới thiệu Người là Đấng ban bình an: "Anh em thân mến, xưa kia anh em là những kẻ ở xa, thì nay trong Đức Giêsu Kitô, anh em đã nên gần nhờ bửu huyết của Người. **Chính Người là sự bình an của chúng ta, Người đã làm cho đôi bên nên một, đã phá đổ bức tường ngăn cách**, tiêu diệt sự hận thù trong thân xác của Người, tức là bãi bỏ lề luật cũ với những thể lệ để kiến tạo cả hai nên một người mới, đem lại bình an, **dùng thập giá giải hoà hai dân tộc trong một thân thể với Thiên Chúa**. Nơi Người, mỗi thù nghịch đã bị tiêu diệt, và Người đã đến loan báo Tin Mừng bình an cho anh em là những kẻ ở xa, và bình an cho những kẻ ở gần. Và chính nhờ Người mà chúng ta đôi bên được đến gần Cha trong cùng một Thần Trí. (Êphêxô 2:13-18)

III- CHÚA DẠY ĐỖ ĐOÀN CHIÊN NHƯ MỘT NHÀ GIÁO DỤC TÂN TIẾN, THỰC TIỄN

Chúa Giêsu từng tuyên bố: "Chiên của tôi thì nghe tiếng tôi; tôi biết chúng và chúng theo tôi. Tôi ban cho chúng sự sống đời đời; không bao giờ chúng phải diệt vong và không ai cướp được chúng khỏi tay tôi." (Ga.10:27-28) Cũng như với đàn chiên bơ vơ, Chúa chăn dắt chúng, trông nom chăm sóc chúng, thì nay Chúa chỉ đường dạy bảo đoàn chiên của Người.

*** Người giảng dạy trên đường đi**, trong lúc rong ruổi khắp nơi. Người không chỉ ngồi trong phòng mà giải thích. Người mở mắt cho tông đồ khi va chạm với thực tế. Người dùng dụ ngôn mà giảng dạy. Giảng về mầu nhiệm Nước Trời, "hôm ấy, Đức Giêsu từ trong nhà đi ra ngồi ở ven Biển Hồ. Dân chúng tụ họp bên Người rất đông, nên Người phải xuống thuyền mà ngồi, còn tất cả dân chúng thì đứng trên bờ. Người dùng dụ ngôn mà nói với họ nhiều điều." (Mc 4,1-3). Hết đem dụ ngôn người gieo giống, Người lại đem dụ ngôn cỏ lùng, rồi dụ ngôn hạt cải, dụ ngôn men trong bột ra giảng.

"Bấy giờ, Đức Giêsu bỏ đám đông về nhà. Các môn đệ "Xin Thầy giải nghĩa dụ ngôn cỏ lùng trong ruộng. Người đáp: "Kẻ gieo hạt giống tốt là Con Người. Ruộng là thế gian. Hạt giống tốt, là con cái Nước Trời. Cỏ lùng là con cái Ác Thần. Kẻ thù gieo cỏ lùng là ma quỷ. Mùa gặt là ngày tận thế. Thợ gặt là các thiên thần. Vậy, khi người ta nhổ cỏ lùng đem đốt đi thế nào, thì đến ngày tận thế cũng sẽ xảy ra như vậy. Con Người sẽ sai các thiên thần tập trung mọi kẻ làm gương mù gương xấu và mọi kẻ gian ác, mà tống ra khỏi Nước của Người, rồi quăng chúng vào lò lửa; ở đó, chúng sẽ phải khóc lóc nghiến răng. Bấy giờ người công chính sẽ chói lọi như mặt trời, trong Nước của Cha họ." Tới dụ ngôn kho báu và ngọc quý, Người giải thích: "Nước Trời như kho báu chôn trong ruộng. Người gặp được liền chôn giấu lại, rồi vui mừng đi bán những gì mình có để mua thửa ruộng ấy. "Nước Trời lại cũng giống như thương gia kia đi tìm ngọc đẹp. Tìm được một viên ngọc quý, ông ta ra đi, bán hết mọi tài sản để mua viên ngọc ấy. "Nước Trời cũng giống như thả lưới thả xuống biển, gom được đủ thứ cá. Khi lưới đầy, kéo lên bãi, cá tốt thì cho vào giỏ, cá xấu thì bỏ đi. Ngày tận thế, cũng sẽ như vậy. Các thiên thần sẽ tách biệt kẻ xấu ra khỏi hàng ngũ người công chính, rồi quăng chúng vào lò lửa. Ở đó, chúng sẽ phải khóc lóc nghiến răng. Và Người kết luận: "Anh em có hiểu những điều ấy không?" Họ đáp: "Thưa hiểu." Người bảo họ: "Bởi vậy, bất cứ kinh sư nào đã được học hỏi về Nước Trời, thì cũng giống như chủ nhà kia lấy ra từ trong kho tàng của mình cả cái mới lẫn cái cũ." (Mt. 13: 36-51)

*** Người quân bình trách nhiệm giảng dạy**

Khi vào hoang địa, khi lên núi, lúc ra Biển Hồ, khi về làng Nagiarét bị dân làng hắt hủi đành bỏ quê hương đi nơi khác rao giảng Tin Mừng, khi vào Đền Thánh dẹp các hàng quán, đuổi xua bọn làm ô uế chốn tôn nghiêm. Thậm chí quên cả giấc ngủ, đêm khuya ngồi đàm luận, thuyết phục được cả bậc thầy của các kinh sư biệt phái, thủ lĩnh người Do Thái, khiến Nicôđêmô phải chiu khuất phục ngưỡng mộ mà bênh vực Người, theo Người như một môn đệ thành tín lúc Người trút tàn hơi. Người tích cực hoạt động đến mệt mỏi, ngủ thiếp trên con thuyền lênh đênh giữa biển khơi bão sóng cuồng điên, khiến môn đệ thất đảm lay Người thức dậy cứu giúp. Bởi vậy Người cũng cần những giây phút tĩnh lặng để thư giãn, quân bình cuộc sống. Cho nên, "khi các tông đồ hội lại bên Chúa Giêsu và thuật lại với Người mọi việc các ông đã làm và đã giảng dạy. Người liền bảo các ông: "**Các con hãy lui vào nơi vắng vẻ mà nghỉ ngơi một chút**". Vì lúc ấy dân chúng kẻ đến người đi tấp nập, đến nỗi các tông đồ không có thì giờ ăn uống. Vậy các ngài xuống thuyền, chèo tới một nơi vắng vẻ hẻo lánh." Đây là lúc Người dạy các tông đồ, theo gương Người, sống thân mật với Thiên Chúa, trầm tư, kiểm điểm những gì đã làm, và cầu nguyện. Cầu nguyện để xin Thánh Thần hướng dẫn, để thêm sức

manh tiếp tục nhiệm vụ đem tình thương đến cho tha nhân. Tích cực năng động và tinh tâm cầu nguyện, cả hai thái cực hài hoà bổ túc lẫn nhau, cả hai nhu cầu để quân bình thể xác và tinh thần, làm thăng tiến hoạt động sứ vụ truyền giáo.

LỜI NGUYỆN

Lạy Cha chúng con ở trên trời!
Trước bao thách đố giữa đời phong ba,
Xin chớ để chúng con sa chước cám dỗ,
Nhưng cứu chúng con cho khỏi sự dữ bao vây!

Đường đời chúng con đi đầy đầy mê hoặc cám dỗ. Tội nguyên tổ chúng con, dẫu đã được Cha thanh tẩy, nhưng xác thịt chúng con hãy còn bạc nhược mỏng-manh. Xin Cha đổ tràn đầy Thần Khí Thánh Linh.

Lửa Thánh Linh soi bước dẫn đường cho chúng con khỏi sa xuống hố sâu, vực thẳm, che lấp bởi những nguy trang hấp dẫn hào nhoáng. Lửa Thánh Linh hâm nóng tình Cha, cho tim con không còn nguội lạnh. Lửa Thánh Linh cho con thêm hiên ngang khí phách, ý chí vững mạnh chống trả quỷ dữ, ác thần. Lửa Thánh Linh chiếu sáng đêm đen, xua tan bóng tối, cho con tỉnh thức cảnh giác trước muôn vàn mưu chước của Satan gian dối kiêu căng. Lửa Thánh Linh thêm sức mạnh cho con bất chấp sẽ gặp gian nguy thử thách. Lửa Thánh Linh cho con phần khởi vắn cất bước ra đi.

*Có Ngài, con sợ nỗi chi!
Có Ngài, con vững bước đi trên đời
Đường đi xa tít mù khơi,
Quanh co muôn ngã chông gai mặc dầu,
Có Ngài, con hết khổ đau,
Ngài gieo mưa móc hoa rêu thắm tươi.*

Ngài đem Chân Lý cho đời,
Niềm tin hạt cải chuyển đời núi cao.
Ngài tuôn nguồn sống dạt dào,
Cho con khôn lớn dãi dầu gió sương.
Ngài chính thành lũy sa trường,
Để con chiến đấu nấu nung đêm ngày.
Tình Cha ngọt lịm chẳng cay,
Uớp vào cay đắng, con say giấc nồng.

Ngài chính rực rỡ Mặt Trời,
Toả lan nắng ấm khắp nơi muôn người.
Quyền năng huyền diệu tuyệt vời,
Một lời Ngài phán, ách đời biến tan.
Đời con hạnh phúc chứa chan,
Ngài luôn chặn dắt khủng ban ơn lành.
Nhờ Cha con sẽ tái sinh,
Ngất ngây trong ánh quang vinh nhiệm màu.

[::: Cong Giao Viet Nam :::](https://youtu.be/J4iQJ0FpOg)
<https://youtu.be/J4iQJ0FpOg>

Ben. Đỗ Quang Vinh